

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí 24. novembra 2015 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného C. T. pre zločin krádeže za účelom zárobku vlámaním podľa §§ 127, 128 odsek 2, 129 odsek 1, 3, § 130 tretí a štvrtý prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 22. októbra 2015, sp. zn. 2 Ntc 4/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného C. T. sa **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného C. T. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený C. T. t. č. vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava zvyšok nepodmieneného trestu odňatia slobody na základe rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. mája 2014, sp. zn. 2 Ntc 4/2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Urto 4/2014 zo dňa 18. júna 2014 (kedy nadobudol aj právoplatnosť), ktorým bolo podľa § 17 ods. 1 Zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí so sankciou odňatia slobody v Európskej únii rozhodnuté, že rozsudok Národného trestného súdu vo Viedni zo dňa 26. apríla 2013 (právoplatný 9. októbra 2013) č. 95 Hv 33/13p, ktorým bol C. T., narodený XX. S. XXXX v J., bytom XXX XX T.. XXX, okres Prievidza, občan Slovenskej republiky, uznaný za vinného zo zločinu ťažkej krádeže za účelom zárobku

vlámaním podľa §§ 127, 128 odsek 2, 129 odsek 1, 3, § 130 tretí a štvrtý prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka na tom skutkovom základe, že

dolu uvedeným poškodeným odňal, respektíve sa pokúsil odňať, cudzie hnutelné veci, ktorých hodnota celkovo prevyšuje EUR 50.000, konkrétne nákladné automobily značky „MAN“, každý z nich v hodnote prevyšujúcej EUR 3.000, a to s úmyslom ich privlastnením neoprávnene obohatiť seba alebo tretiu osobu, a to tak, že uzamknuté nákladné automobily vylomil za použitia nástroja a násilím sprístupneným zapáľovaním a skrutkovačom dal automobil do prevádzky, čiže vlámaním sa do dopravného prostriedku a vylomením uzamykacích zariadení, pričom tieto ťažké krádeže spáchal vlámaním sa a so zámerom si ich opakovaným páchaním zabezpečiť stály príjem,

1./ konkrétne odňal

A/ vo Viedni

1./ dňa 19.7.2012 držiteľom dispozičného práva spoločnosti SHT Haustechnik AG jeden nákladný automobil s nákladným priestorom prekrytým plachtou, číslo podvozka WMAL88ZZX6Y173883, poznávacia značka C., rok výroby 2006, v hodnote EUR 35.000;

2./ dňa 8.8.2012 R. F. jeden nákladný automobil s primontovaným žeriavom, číslo podvozka WMAL87ZZZ1Y066883, poznávacia značka F., rok výroby 2000, v hodnote EUR 50.000;

3./ dňa 7.9.2012 držiteľom dispozičného práva spoločnosti WP Construction GmbH jeden nákladný automobil s primontovaným žeriavom, číslo podvozka WMAT310013M191351, poznávacia značka F., rok výroby 1995, v hodnote EUR 15.000;

4./ dňa 12.9.2012 držiteľom dispozičného práva spoločnosti Hook E.U. jeden nákladný automobil s primontovaným žeriavom na odťahovanie vozidiel, číslo podvozka WMAL89ZZZ1Y066337, poznávacia značka F., rok výroby 2000, v hodnote EUR 48.000;

5./ dňa 19.9.2012 K. O. jeden nákladný automobil s nákladným priestorom prekrytým plachtou, číslo podvozka WMAL777ZZZ2Y096133, poznávacia značka C., rok výroby 2000, v hodnote EUR 12.000;

B./ vo Wiener Neudorfe dňa 1.10.2012 držiteľom dispozičného práva spoločnosti ÖAG AG jeden nákladný automobil s primontovaným žeriavom, číslo podvozka WMAM39ZZZ1Y071890, poznávacia značka F., rok výroby 2001, v hodnote EUR 30.000, a to tak, že sa odstránením bočného okna dverí vodiča dostal do vnútra vozidla;

II./ k pokusom o odňatie konkrétne došlo vo Viedni

A/ v noci z 11.9.2012 na 12.9.2012 v prípade držiteľov dispozičného práva spoločnosti VARGA GmbH a jedného nákladného automobilu s nákladným priestorom prekrytým plachtou bližšie nezistiteľnej hodnote, ktorá však prevyšuje EUR 3.000, číslo podvozka WMAT36ZZZYM283165, poznávacia značka F., rok výroby 1999, pričom pri čine došlo iba k pokusu, lebo sa obžalovanému nepodarilo „skratom“ spojzduť nákladný automobil,

B./ v noci z 24.9.2012 na 25.9.2012 O. K. jeden nákladný automobil s primontovaným žeriavom, číslo podvozka WMAF09F273M203129, poznávacia značka F., rok výroby 1996, už nezistiteľnej hodnoty, ktorá však prevyšuje EUR 3.000, a to tak, že sa odstránením bočného okna dverí vodiča dostal do vnútra vozidla, pričom pri čine došlo iba k pokusu, lebo sa v nádrži nachádzalo už len dosť nafty na približne 40 km a obžalovaný preto upustil od svojho úmyslu,

a bol za to odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky,

sa uznáva a vykoná (po započítaní vykonanej časti trestu v Rakúskej republike) na území Slovenskej republiky s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona Slovenskej republiky číslo 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov sa odsúdený C. T. na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 4 (štyroch) rokov, zaraďuje na území Slovenskej republiky do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil podmienku výkonu troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody i podmienku schopnosti viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, avšak nebola splnená podmienka dôvodného očakávania vedenia riadneho života odsúdeného na slobode uvedená v § 62 ods. 1 Tr. zák.

V prípade odsúdeného C. T. je vzhľadom k jeho doterajšiemu spôsobu života a resocializačnej prognóze riziko recidívy príliš veľké. Z hodnotenia ústavu vyplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného C. T. je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu, že odsúdený sa dopúšťal opakovanej trestnej činnosti a podľa názoru krajského súdu konkrétne najmä páchania trestnej činnosti majetkovej povahy. Odsúdený C. T. však k trestnej činnosti deklaruje len formálny postoj. Obava súdu z recidívy odsúdeného nebola oslabená ani vyjadreniami odsúdeného v jeho podaní ku konaniu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu. Z hľadiska osoby odsúdeného krajský súd poukazuje na jeho trestnú minulosť a v tejto súvislosti najmä na tú skutočnosť, že odsúdený C. T. bol už v minulosti z výkonu predchádzajúcich trestov odňatia slobody trikrát podmiennečne prepustený na slobodu, pričom po každom podmiennečnom prepustení sa opakovane dopustil páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, ktorá (okrem ďalších, vyššie spomenutých skutočností) tiež odôvodňuje potrebu aj ďalšieho vykonávania uloženého trestu.

Krajský súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorý odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného C. T. neexistuje v súčasnej dobe dostatočná záruka, že na slobode bude viesť riadny život, pretože doterajší výkon trestu odňatia slobody zatiaľ nevedol k úplnému dovŕšeniu nápravy odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený C. T. ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú odôvodnil v podstate tým, že jeho postavenie uznaním rakúskeho rozsudku na území Slovenskej republiky sa podstatne zhoršilo, keďže v Rakúsku bol považovaný za prvotrestaného bol umiestnený do otvoreného oddelenia a o podmiennečné prepustenie mohol požiadať po polovici výkonu trestu odňatia slobody, kdežto na Slovensku bol uznaný za vinného z trestného činu so sadzbou prísnejšou, bol zaradený do ústavu so stredným stupňom

stráženia a žiadať o podmienené prepustenie mohol až po vykonaní troch štvrtín trestu odňatia slobody. Pedagóg, ktorý ho hodnotil počas výkonu trestu, ani poriadne nestretol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného C. T. nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Účelom inštitútu podmieneného prepustenia je umožniť odsúdeným, ktorí spĺňajú zákonom stanovené podmienky, aby preukázali, že ďalší výkon uloženého trestu v nápravno-výchovnom ústave už nie je potrebný a taktiež motivovať odsúdených možnosťou skoršieho prepustenia z výkonu trestu k takému správaniu, ktoré by ich malo viesť k lepšej resocializácii a náprave spoločenských vzťahov, narušených ich trestnou činnosťou. Podstatou tohto inštitútu je aj skutočnosť, že sa neuplatňuje plošne, ale iba vo vhodných prípadoch, teda iba u niektorých odsúdených.

V konkrétnom prípade aj podľa názoru najvyššieho súdu odsúdený C. T. splnil iba formálne podmienky inštitútu podmieneného prepustenia. K tomu, aby žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie bola úspešná, sa však vyžaduje aj splnenie materiálnych podmienok. V tomto smere krajský súd svoje rozhodnutie založil na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, dostatočne zhodnotil jeho doterajšie správanie sa počas výkonu trestu, prihliadal na jeho osobné pomery, na spáchané trestné činy i na účel trestu. Nesplnenie materiálnej podmienky krajský súd vo svojom rozhodnutí riadne odôvodnil. Najvyšší súd si tieto dôvody pre ich správnosť a výstižnosť v celom rozsahu osvojil a v ďalšom na tieto dôvody odkazuje.

Z dôvodov krajského súdu najvyšší súd zdôrazňuje, že pre podmienené prepustenie odsúdeného C. T. v tomto konkrétnom prípade vôbec nebolo dôležité, aký čas - ako dlho bol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody a kedy mohol požiadať o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ale to, či vykonaný trest mal na odsúdeného, vzhľadom na uplynutie už jeho dvoch tretín, dostatočný resocializačný vplyv a v budúcnosti bude možné od odsúdeného očakávať, že sa ďalšej trestnej činnosti nedopustí. Keďže z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ilave taká prognóza nevyplývala, krajský súd rozhodol správne a v súlade so zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nevidel zákonný dôvod na prípadnú zmenu napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť odsúdeného C. T. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 24. novembra 2015

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová